Dosar nr. 4-1746/2024
4-24077904-12-4-16072024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

29 august 2024 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani),în componență:
Președintele ședinței, judecătorul: Silvia Slobodzean
Grefier: Ana-Maria Munteanu

În absența:
Agentului constatator,
Executorul Judecătoresc Oxana Burlac
Făptuitorului *****

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, cauza contravențională inițiată în privința lui *****, născută la *****, IDNP *****, originară din r-nul Căușeni, s. Sălcuța şi domiciliat în r. Ștefan Vodă, loc. Tudora, pe str. ***** 6, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, precum și demersul înaintat de către executorul judecătoresc Oxana Burlac privind aplicarea sancţiunii sub formă de amendă în privința făptuitorului *****, în mărime de 60 de unități convenționale,

c o n s t a t ă:

La data 17.06.2024, agentul constatator în persoana executorului judecătoresc Oxana Burlac a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. *****/2020, prin care ***** a fost acuzat în comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, cu remiterea cauzei în instanța de judecată, pentru aplicarea sancțiuni sub formă de amendă în mărime de 60 de unități convenționale (f.d.3-4).

În fapt, prin procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. *****/2020 din 17.06.2024 încheiat de către executorul judecătoresc Oxana Burlac, în sarcina făptuitorului ***** s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, pe faptul că, la 31.05.2024 debitorul ***** Gheorghe a refuzat recepționarea somației nr. *****/2020 din 27.05.2024, potrivit căreia aceasta a fost obligată să execute documentul executoriu nr. 2-*****/2019 din 08.05.2020 emis de judecătoria Căușeni, prin care s-a dispus încasarea sumei debitoare de 10459,65 lei de la ***** în beneficiul creditorului OCN ”PROFI CREDIT” SRL. La data întocmirii prezentului proces-verbal somația rămâne a fi neexecutată, ignorându-se dispozitivul hotărârii nr. 2-*****/2019 din 08.05.2020 emis de judecătoria Căușeni prin care s-a dispus încasarea sumei debitoare de 10459,65 lei de la ***** în beneficiul creditorului OCN ”PROFI CREDIT” SRL.

Totodată, cauza contravențională şi materialele anexate, împreună cu procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. *****/2020 din 17.06.2024 şi demersul privind aplicarea sancțiuni sub formă de amendă, au fost expediate în instanța de judecată, spre examinare în fond la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), fiindu-i distribuită aleatoriu judecătorului Silvia Slobodzean la 16.07.2024 (f.d.34)

Acțiunile făptuitorului, de către executorul judecătoresc au fost încadrate în baza art. 318

alin. (1) din Codul contravențional potrivit căruia, constituie contravenție *neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanţei de judecată ori a documentului executoriu menționat la art. 11 lit. c) sau d) din Codul de executare.*

În continuare, potrivit demersului înaintat de executorul judecătoresc, se invocă că în cadrul Biroului Executorul judecătoresc Oxana Burlac, deține în gestiune procedura de executare nr. *****/2020, intentată în vederea executării titlului executoriu nr.2-*****/2019 din 08.05.2020 emis de Judecătoria Căușeni privind încasarea sumei de: 10459,65 lei de la de la *****, născută la *****, IDNP *****, în beneficiul creditorului OCN ”PROFI CREDIT” SRL.

În baza încheierii nr. *****/2020 din 02.09.2020, a fost intentată procedura de executare, încheierea privind intentarea procedurii de executare a fost expediată prin intermediul Oficiului Poștal pe adresa: r-nul Căușeni, loc. Sălcuța, str. Maria Bieșu 16 fiind recepționată de debitor. Debitorul nu a executat documentul executoriu sus menționat și nici nu s-a prezentat la biroul Executorului judecătoresc, necomunicând motivele de neprezentare..

În conformitate cu prevederile art.63 din Codul de executare, în baza încheierii nr. *****/2020 din 05.12.2023, au fost interpelate instituțiile financiar-bancare, ca răspuns s-a stabilit că debitorul nu deține conturi bancare, iar conform bazei de date ACCES, debitorul ***** nu figurează în calitate de administrator/ fondator/cofondator la întreprinderile înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova şi conform Departamentului înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a Conducătorilor Auto, debitorul ***** nu deține în proprietate mijloace de transport.

La fel, conform extrasului al ASP, Departamentul Cadastru, se atestă că pe numele Elenei Țurcan este înscris dreptul de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral *****. Prin încheierea nr. *****/2020 din 02.09.2020 a fost aplicată interdicție de înstrăinare a bunurilor ce aparțin cu drept de proprietate debitorului *****.

Conform extrasului din baza de date CNAM debitorul ***** are statut de ”Neangajat”.

La data de 15.09.2020 debitorul a fost citat să se prezinte la biroul executorului judecătoresc pentru data de 24.09.2020, citația fiind recepționată de debitor personal.

La 10.06.2022 debitorul s-a prezentat la biroul executorului judecătoresc și a declarat pe proprie răspundere că activează peste hotarele țării și s- obligat să achite datoria conform documentului executoriu 2-*****/2019 din 08.05.2020 emis de judecătoria Căușeni până la sfârșitul lunii iulie 2022. Până în ziua încheierii procesului-verbal contravențional documentul executoriu rămâne neexecutat.

La 21.07.2022 debitorul s-a prezentat repetat la biroul executorului judecătoresc, a declarat repetat că v-a efectua achitarea integrală până la sfârșitul lunii septembrie 2022. Aceasta a comunicat că acum pleacă peste hotare și revine în septembrie. Debitorul repetat nu și-a onorat obligațiile sale de a executa documentul executoriu.

La 03.02.2023 debitorul s-a prezentat din nou la biroul executorului judecătoresc, însă nu a executat documentul executoriu.

Din motiv că debitorul nu a început executarea documentului executoriu, la 27.06.2024 a fost somat repetat de executare, în caz contrar aceasta a fost citată să se prezinte la 17.06.2024 pentru întocmirea procesului-verbal contravențional în conformitate cu art. 318 alin. (1) Cod contravențional.

În ședința de judecată, *agentul constatator în persoana executorului judecătoresc Oxana Burlac* fiind citată despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, prin citație expediată pe e-mail, nu s-a prezentat în instanța de judecată, nu a comunicat motivele neprezentării sale, însă inițial, prin demersul înaintat a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, cu

expedierea ulterioară a hotărârii, susținând procesul verbal cu privire la contravenție, iar în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, întrucât agentul constatator a fost informat despre examinarea cauzei, acesta şi-a exprimat acordul privind examinarea cauzei în lipsa sa şi careva erori tehnice în procesul expedierii citației nu au fost semnalizate, această modalitate fiind acceptată de toate părțile în proces.

În ședința de judecată, *făptuitorul* *****, fiind citată legal prin citație scrisă, nu s-a prezentat și nu a comunicat motivele neprezentării.

În acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală întrucât careva erori tehnice în procesul expedierii citațiilor nu au fost semnalizate, iar făptuitorul a fost informat despre examinarea cauzei şi în temeiul art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus examinarea în lipsa acestuia, cu expedierea copiei de pe hotărâre.

Așadar, instanța notează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudența CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidențiat că ține de obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință, iar mai mult, Curtea reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunță, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanță, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

De asemenea, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, și *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator şi făptuitorul nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înștiințării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei, iar instanța a dispus examinarea cauzei în absența acestor participanți, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În subsidiar, în conformitate cu prevederile art. 447^1 alin. (4) şi (5) din Codul contravențional, *prezența a persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional la examinarea cauzei contravenționale este obligatorie, iar absența persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, citată în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat şi fără înștiințare prealabilă, nu împiedică examinarea cauzei* şi prin urmare, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa părților care nu s-au prezentat.

Verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile executorului judecătoresc la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale

înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. *****/2020 din 17 iunie 2024, încheiat de către agentul constatator.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți,cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Așadar, instanța de judecată reține că, procesul- verbal a fost întocmit și perfectat în absența făptuitorului, cu specificarea drepturilor și obligațiilor ale prevăzute de art. 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței, cu informarea ulterioară.

La fel, este consemnat dreptul de a-şi invita un apărător, de a solicita un interpret sau de a-şi prezenta obiecţii şi probe suplimentare, neutilizat de făptuitor în condiţiile neprezentării sale la momentul întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție.

Astfel, agentul constatator a respectat condițiile citării legale prin citația (somație),pe care debitorul a refuzat să o recepționeze, la 31.05.2024, de a se prezenta la 16.06.2024, iar prin urmare, corect a fost întocmit în absența lui *****, cu atragereaunui martor asistent dezinteresat (*Gherţa Ludmila*).

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravențional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei, fapta contravențională, locul şi timpul săvârşiri ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; mențiunea prin semnătură despre aducerea la cunoștința persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligațiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecțiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informații despre instituția bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanța nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

În același context, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a *probelor acumulate*, *în prezența făptuitorului* sau în absența lui, or, în atare circumstanțe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanța consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codulcontravențional la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție cu nr. *****/2020 din 17.06.2024, încheiat de către agentul constatator în persoana executorului judecătoresc Oxana Burlac, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanță nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenție, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor – verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul ***** este învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căreia, constituie contravenție *neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de*

judecată ori a documentului executoriu menționat la art. 11 lit. c) sau d) din Codul de executare.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta nu a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional, chiar dacă în justificarea celor expuse în procesul verbal cu privire la contravenție, executorul judecătoresc Oxana Burlac a argumentat prin următoarele probe: - *procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. *****/2020 din 17 iunie 2024; - titlu executoriu prin care se atestă devenirea definitivă a hotărârii de judecată la 08.05.2020; - încheiere din 02.09.2020 privind intentarea procedurii de executare; - avize de recepții a corespondenței din localitatea Căușeni, Sălcuța; - încheiere din 02.09.2020 privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării; - comunicate informative privind aplicarea sechestrului pe conturile bancare deținute de ***** în instituțiile bancare; - declarație olografă din 10.06.2022, 21.07.2022, 03.02.2023, prin care ***** se obligă să achite în rate lunare, deoarece are un loc de muncă instabil, intenționează să plece peste hotare la muncă; - somație din 27.05.2024 pentru a se prezenta la executorul judecătoresc la 17.06.2024; - informație privind statutul persoanei asigurate *****; - informație „Cadastru" despre* dreptul de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral *****; *- extras din baza de date „AccesWeb"privind datele de identitate, familia, domiciliul făptuitorului și despre trecerea frontierei de către acesta.*

Dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, executorul judecătoresc a prezentat procesul verbal cu privire la contravenție, titlul executoriu și informații care dovedesc consecvent circumstanțele de fapt expuse în demersul privind atragerea la răspundere contravențională nr. *****/2020 din 17.06.2024, întru susținerea procesului verbal cu privire la contravenție în temeiul art.318 alin.(1) din Codul contravențional, însă constatând *„ex propriis sensibus"* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri"* și în pofida prezentării unor probe cu privire la cele constatate de agentul constatator, s-a eșuat în demonstrarea prin probe certe faptul comiterii contravenției anume cu vinovăție de către *****.

Or, prin însăși actele anexate la demers, instanța constată că debitorul la citările executorului judecătoresc s-a prezentat și-a asumat obligația de executare în rate, motivând prin imposibilitatea financiară la acel moment să restituie, neeschivându-se cu rea intenție de la executarea obligațiilor ce îi revin sau cel mult, o asemenea versiune nu a fost verificată de agentul constatator, care este obligat să cerceteze sub toate aspectele circumstanțele cauzei, inclusiv să verifice dacă ***** a avut sau nu posibilitatea imediat la data scadentă să achite rata asumată sau nu.

Circumstanțele nominalizate s-au confirmat prin declarația scrisă de ***** care invocă lipsa unor resurse financiare, din cauza instabilității obținerii unei venituri, acesta şi rezidând în motivul pentru care a acceptat achitarea în rate a creanței.

Subsecvent, deși, în măsură în care procesul verbal cu privire la contravenție examinat nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la

răspundere contravențională.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței,* hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei,* nr. 33501/96, 20 martie 2001, par. 16).

În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul făptuitorului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce făptuitorului.

Instanța de judecată mai precizează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis aceasta, executorul judecătoresc Oxana Burlac a pus în exclusivitate procesul verbal cu privire la contravenție, titlul executoriu, demersul privind atragerea la răspundere contravențională şi anumite acte pe care consecvent sunt elucidate circumstanțele faptice incluse în demersul privind atragerea la răspundere contravențională, care de altfel demonstrează mai mult poziția făptuitorului, privind faptul că acesta cunoaște și dorește să execute hotărârea judecătorească, din care în nici un mod nu reiese anume intenția sa de a nu executa actul judecătoresc.

Or, în absența altor probe acumulate de agentul constatator, care ar demonstra posibilitatea debitorului de a-şi executa obligațiile impuse prin actul judecătoresc şi ar infirma poziția făptuitorului în acest sens, instanța nu poate stabili că ***** ar fi acționat anume cu intenție de a comite fapta contravențională prevăzută la art. 318 alin. (1) din Codul contravențional.

Prin urmare, unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și orice dubiu profită făptuitorul.

Din aceste considerente la pornirea procesului contravențional și încheierea procesului verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, executorul judecătoresc urma să identifice fapta atât *pe baza constatărilor personale* și în baza *probelor acumulate*, or demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul verbal cu privire la contravenție, deoarece în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, făptuitorul nu este obligat să prezinte instanței careva probe care să demonstreze nevinovăția sa.

Instanța reține ca fiind elocvente speței prevederile art. 23 alin. (1) din Codul de executare, potrivit cărora, în cazul în care acţiunile (inacţiunile) cu elemente ale contravenţiei ale persoanelor care, fără motive justificative, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc sau împiedică executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc întocmește un proces-verbal cu privire la contravenţie, pe care îl înaintează spre examinare instanţei de judecată. În cazul în care aceste acţiuni conţin elemente ale infracţiunii, executorul judecătoresc expediază materialele organelor de urmărire penală.

La acest aspect, instanța de judecată va face trimitere la Decizia Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 320 alin. (2) din Codul penal (neexecutarea hotărârii instanței de judecată), care în pct. 28 a menționat că, „practica judiciară demonstrează că, atunci când persoana este învinuită de neexecutarea unei hotărâri judecătorești, trebuie probată posibilitatea reală a persoanei de a executa hotărârea în discuție”.

Astfel, pentru ca să poată fi constatată intenția directă a persoanei privind neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată, prioritar, trebuie să fie constatată posibilitatea reală de a executa această hotărâre, și pe cale de consecință, împotrivirea, cu rea-voință, a persoanei de a purcede la executare.

Instanța de judecată elucidează că, este cert că hotărârile și sentințele judecătoreşti au caracter obligatoriu, iar dreptul la un tribunal garantat de articolul 6 alin. 1 din Convenţie ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă şi obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părţi, însă în cazul de față, executorul judecătoresc nu a întreprins suficiente măsuri în sensul executării actului judecătoresc, precum nici nu a prezentat probe care ar confirma comiterea faptei contravenționale în forma stabilită de către legiuitor, prin dovedirea fără echivoc, prin probe concludente, pertinente și utile a conjuncturii neexecutării intenționate sau eschivării de la executare a hotărârii instanței de judecată, prin care s-a dispus încasarea sumei debitoare de 10459,65 lei de la ***** în beneficiul creditorului OCN ”PROFI CREDIT” SRL.

Cu toate acestea, instanța este de acord cu existența unei prezumții relative de conformitate a procesului verbal cu realitatea, însă nu poate trece cu vederea că atunci când este posibilă întocmirea unui *„probatoriu”* în susținerea contravenției constatate și sancționate, iar agentul constatator are obligația de al întocmi, fapt ce nu a fost realizat în speță.

Or, contravenția prevăzută de art. 318 alin. (1) din Codul contravenției, face parte din categoria celor ce afectează activitatea autorităților publice, care urma a fi stabilită cu ajutorul probelor ce demonstrează neexecutarea intenționată a actului de executare, actele care confirmă acțiunile întreprinse de către executorul judecătoresc în scopul executării titlului executoriu, precum şi neîndeplinirea certă a cerințelor executorului judecătoresc.

În acest context, executorul judecătoresc Oxana Burlac a întocmit procesul verbal cuprivire la contravenție, doar în baza propriilor presupuneri, iar alte probe care ar demonstra anume vinovăția făptuitorului în comiterea faptei, nu au fost prezentate şi nici alte acte ce ar dovedi cele stabilite de el.

Astfel, eventualele acte care ar demonstra că făptuitorul nu execută o anumită cerință a executorului judecătoresc, precum şi se eschivează de la executarea documentului executoriu, puteau reprezenta mijloace de probe decisive, însă din moment ce lipsa altor probe la dosar denotă serioase îndoieli asupra veridicității celor constatate în procesul verbal al contravenției, instanța nu poate statua arbitrar în sensul acuzării persoanei.

Mai mult, în cauza de față operează art. 375 alin. (3) al Codului contravențional și în special, principiul *„in dubio pro reo”*, ceea ce înseamnă că toate dubiile ce nu pot fi înlăturate în condițiile legii urmează a fi apreciate în favoarea persoanei învinuite, iar executorul judecătoresc nu a prezentat alte probe în susținerea procesului verbal de contravenție întocmit, deși ar fi avut această posibilitate în mod real.

În consecință, în ședința de judecată nu a fost probat faptul că făptuitorul ***** nu a îndeplinit cerințele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare şi s-a eschivat cu rea voință să execute hotărârea judecătorească nr. 2-*****/2019, emis de Judecătoria Căușeni la 08 mai 2020 privind încasarea sumei debitoare de 10459,65 lei de la ***** în beneficiul creditorului OCN ”PROFI CREDIT” SRL.

Din acest considerent, în ceea ce privește starea de fapt constatată, instanța de judecată ajunge la concluzia că, fapta incriminată contestatorului prevăzută de art. 318 alin. (1) alCodului contravențional, nu a fost probată prin probe pertinente, concludente și utile cazului.

Din cuprinsul art.462 din Codul contravențional rezultă că, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravențional sau b) declararea vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției, iar în conformitate cu art. 461 alin. (1) din același cod, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445 din Codul contravențional, instanța încetează procesul contravențional.

Prin urmare, în circumstanțele de fapt și de drept enunțate, procesul contravențional intentat de către agentul constatator în persoana executorului judecătoresc Oxana Burlac în privința lui *****, pe semnele contravenției prevăzute art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, urmează a fi încetat, din motivul inexistenței faptei contravenționale.

În baza celor prezentate și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 1) lit.b), 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1) şi 462 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui *****, născută la *****, IDNP *****, pe semnele contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Silvia Slobodzean**